

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИКИ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

У статті розкриваються теоретико-методологічні основи впровадження у зміст мистецько-педагогічної освіти нових технологій формування творчої активності студентів. Активізація творчої позиції майбутніх учителів музики неможлива без розкриття змісту творчої діяльності й конкретизації шляхів її здійснення у вузівській практиці.

Ефективність формування у студентів творчої активності у процесі вивчення музично-теоретичних дисциплін залежить від спрямованості студентів на саморозвиток творчих сил, стимулювання мотивації творчого пошуку при вирішенні навчально-пізнавальних завдань, усвідомлення структури й механізму творчої активності.

Ключові слова: *творча активність, майбутній вчитель музики, професійна підготовка, мистецька освіта, професійна компетентність, підготовка вчителя, музика, творчість.*

Колос Н. Г. Формирование творческой активности будущих учителей музыки: теоретико-методологический аспект. *В статье раскрываются теоретико-методологические основы внедрения в содержание художественно-педагогического образования новых технологий формирования творческой активности студентов. Активизация творческой позиции будущих учителей музыки невозможна без раскрытия содержания творческой деятельности и конкретизации путей ее осуществления в вузовской практике.*

Эффективность формирования у студентов творческой активности в процессе изучения музыкально-теоретических дисциплин зависит от установки студентов на саморазвитие творческих сил, стимулирования мотивации творческого поиска при решении учебно-познавательных задач, осознание структуры и механизма творческой активности.

Ключевые слова: *творческая активность, будущий учитель музыки, профессиональная подготовка, художественное образование, профессиональная компетентность, подготовка учителя, музыка, творчество.*

Kolos N.G. Formation of creative activity of the future teachers of music: theoretical and methodological aspect. *The article describes the theoretical and methodological foundations in the implementation of the contents of artistic and pedagogical education of new technologies of formation of creative activity of students. Enhancing creative position of the future teachers of music is impossible without revealing the content of creative activity and specifying ways to implement it in high school practice.*

Efficiency of formation of creative activity of students in the study of musical-theoretical disciplines depends on the setting students on the self-development of creative forces, to stimulate the motivation of creativity in solving educational and cognitive tasks, understanding the structure and mechanism of creative activity.

In the course of musical-pedagogical training necessary to use training to develop courage, initiative, independence, originality, which determine the level of creative activity of the person. Organization of activities and communication during the musical and pedagogical training of students involves the use of active learning methods. Participation in the dramatization, improvisation, emotional and musical sketches, role-playing and simulation games stimulate activity and creativity of students. A clear distribution of educational roles with regard to the interests, capabilities and abilities of students create the conditions for self-expression and self-realization of their personality, creativity. Active methods require each student clearly understand their function in the role performed; consider the strategy of their own actions.

Formation of creative activity requires a restructuring process in the new university teaching approaches and principles, replacing the traditional teaching of technologies that simulate the structure and take into account the laws of the creative process.

Keywords: *creative activity, future music teacher training, art education, professional competence, teacher training, music, creativity.*

Проблема формування творчої активності як важливого компоненту професійної компетентності майбутніх учителів музики є предметом уваги сучасних мистецько-педагогічних досліджень. Орієнтація процесу музично-педагогічної підготовки на особистісний розвиток студентів забезпечить формування фахівця, який спроможний активно діяти, творчо підходити до вирішення навчальних проблем, здобувати досвід нестандартної музично-педагогічної діяльності та удосконалювати свої організаторські здібності.

Процес професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів музики повинен бути організований таким чином, щоб активізувати механізми їх особистісного розвитку, розкрити специфіку музично-педагогічної діяльності та визначити місце й значення в ній активної творчої позиції, закріпити професійний інтерес до педагогічної діяльності й сформувати на цій основі високий рівень творчої активності.

Ефективність формування творчої активності майбутніх учителів музики у процесі їх музично-педагогічної підготовки багато в чому залежить від спрямованості студентів на саморозвиток творчих сил, стимулювання мотивації творчого пошуку при вирішенні навчально-пізнавальних задач, усвідомлення структури й механізму творчої активності як складного особистісного утворення й показника рівня їхнього професіоналізму.

Психологічні основи активності, як здатності людини створювати суспільно значущі перетворення на основі оволодіння надбаннями матеріальної та духовної культури, були предметом досліджень Б. Ананьєва, О. Бодальова, В. Дьяченко, Н. Лейтеса.

Інші науковці (В. Андреев, В. Біблер, А. Брушлінський, Д. Гілфорд, С. Гольдентріхт, А. Маслоу, О. Матюшкін, Я. Пономарьов та ін.) вважають творчість властивістю, яка притаманна кожній людині й проявляється тоді коли вона стикається з труднощами, що виникають у процесі вирішення завдань різної складності.

Теоретичні положення формування особистості педагога, його професійного становлення висвітлено у працях І. Гоноволіна, Л. Кондрашової, Н. Кузьміної, О. Мороза, В. Сластьоніна. Активність, як провідна риса та інтегральна характеристика цілісної особистості, розглядається у дослідженнях Л. Арістової, Н. Білої, Д. Богоявленської, В. Дьяченко, В. Лозової, Н. Половнікової, Т. Шамової.

У галузі музичного мистецтва вагомий внесок у теорію та практику формування творчої активності особистості внесли О. Апраксина, Б. Асаф'єв, Л. Баренбойм, Н. Ветлугіна, О. Дем'янчук, Г. Падалка, В. Шацька, Б. Яворський, які вважали предмети музичного циклу ефективним засобом творчого розвитку майбутнього педагога.

Але проблема формування творчої активності студентів у процесі вивчення музично-теоретичних дисциплін залишається не достатньо дослідженою. Сьогодні гостро відчувається потреба в новому трактуванні цілей мистецько-педагогічної освіти, пошуку та розробки нових технологій використання змісту музично-теоретичних дисциплін у формуванні творчої індивідуальності майбутнього вчителя музики, впровадження в навчальний процес таких педагогічних умов створення освітнього середовища, яке б забезпечувало стійку орієнтацію студентів на активність, пізнавальну самостійність і творчість в навчальній та подальшій професійній діяльності. Тому **метою статті** є розкриття значення впровадження в зміст мистецько-педагогічної освіти нових технологій та методичних розробок формування творчої активності студентів у процесі вивчення музично-теоретичних дисциплін.

Для вирішення цього завдання було використано методи аналізу, узагальнення та систематизації матеріалів мистецтвознавчих, науково-педагогічних та методичних

досліджень, ретроспективний, логіко-системний аналіз особливостей формування у студентів творчої активності в умовах мистецько-педагогічної освіти.

Для нашого дослідження цінними є наукові праці вітчизняних та зарубіжних педагогів і психологів, які висвітлюють теорію творчості та проблеми формування творчої особистості (А. Алексюк, В. Андреев, Ю. Бабанський, В. Біблер, А. Брушлінський, С. Гольдентріхт, М. Данилов, А. Капська, І. Лернер, В. Лозова, Б. Ломов, Я. Пономарьов, С. Сисоева, М. Скаткін). Вчені вивчають активність як важливу характеристику особистості та визначають умови її успішності в пізнавальній діяльності.

Рівень творчої активності студентів визначається наявністю стійких пізнавально-професійних інтересів. На думку Л. Арчажнікової, творчі виявлення студентів будуть набувати активного характеру, якщо на музичних заняттях використовувати додатковий матеріал, який розвивав би музичні навички студента та служив основою для загального професійного зростання; для розвитку в студентів асоціативного мислення пропонувати несподівані ситуації для імпровізації та аналогічний матеріал із суміжних видів мистецтва; використовувати різноманітні засоби і форми роботи, які сприяють створенню на заняттях атмосфери творчої активності й зацікавленості; урізноманітнювати творчі завдання, які стимулюють пізнавальний інтерес студентів [1, 21].

У процесі вивчення музично-теоретичних дисциплін у студентів формується професійний інтерес, який виступає спонукальним мотивом творчої активності, служить джерелом позитивного емоційного настрою, стимулює потребу в новизні, нестандартності у вирішенні навчальних завдань. Без інтересу й захопленості не можливо досягти результативності музичних занять [3, 5]. Пізнавальний інтерес цей науковець розглядає як важливий засіб розвитку активності особистості у сприйнятті музики.

У процесі навчальної діяльності студенти здобувають досвід професійної творчості, у ході якої вони виступають активними учасниками й організаторами. Активність студентів значно підвищується, якщо цілі діяльності стають особистісно значущими, поступово ускладнюються, мають творчий характер, а способи і прийоми навчання задовольняють потребу в новизні, нестандартному підході до вирішення учбових завдань.

В умовах освітнього, професійно спрямованого середовища, студенти виступають активними учасниками й організаторами діяльності, що стимулює їхній особистісний зріст. Цей процес протікає поетапно: на першому етапі майбутній педагог опановує способи навчальної праці й норми професійної діяльності (відбувається становлення студента як суб'єкта професійної діяльності, його професійного стану), на другому етапі – формуються потреби у професійній діяльності (становлення професійних характеристик особистості майбутнього вчителя музики), на третьому етапі – формується потреба у творчості, у нестандартному вирішенні професійних проблем.

На всіх етапах відбувається розвиток у студентів творчої активності як важливої складової педагогічного професіоналізму. Якщо в освітньому середовищі професійні знання викликають позитивно-емоційне ставлення до них, у майбутніх педагогів формується відчуття особистісного смислу музично-педагогічної освіти та підвищується ступінь активності.

Вчені розкривають залежність між інтелектуальним і емоційним у формуванні творчої активності майбутнього педагога. Теоретичними положеннями для обґрунтування цієї умови формування творчої активності студентів стали твердження про те, що тільки відносини, які є значущими для життєдіяльності особистості, фіксуються в її структурі [2]. Засвоєння професійних знань і умінь відбувається в процесі діяльності і проектуванні цінностей на її особистісний смисл [4]; діяльність, у якій студент бере активну участь впливає на його професійне зростання [6].

Зв'язок між усвідомленням професійно-особистісного смислу й емоційним станом, настроєм студентів є провідною особливістю освітнього середовища як мотиву творчої активності майбутніх педагогів.

Професійне становлення майбутнього вчителя в умовах освітнього середовища успішно реалізується, якщо почуття учасників педагогічного процесу позитивно емоційно

забарвлені. Організація освітнього простору повинна бути спрямована на те, щоб студент, здобуваючи пізнавальний і професійний досвід, міг зрозуміти самого себе, розібратися у своїх думках і почуттях, відчувати власну значимість у процесі професійної підготовки й усвідомити роль спеціальних предметів у своєму професійному зростанні. Рівень активності визначається тим, наскільки вдасться з'єднати знання з особистісним смислом, навчити майбутніх педагогів за допомогою отриманих знань і досвіду пізнавати й удосконалювати рівень власного педагогічного професіоналізму.

Освітнє середовище повинне містити в собі засоби, які б розкривали внутрішні сили й можливості студентів для професійного саморозвитку, самовираження й самоствердження. Цього можна домогтися в тому випадку, якщо освітній процес буде частиною соціокультурного середовища, в якому перебувають студенти. Основна функція освітнього процесу вбачається в «організації єдиного простору пізнання й індивідуального розвитку» [8, 9]. Освітнє середовище має надавати кожному студенту можливість творчо оволодівати навчальною інформацією різного ступеня складності та забезпечувати атмосферу психологічного комфорту, активно залучати до пізнавального процесу, уміло використовувати його здібності, професійно-педагогічний досвід, стимулювати ініціативу, самостійність, творчість.

Освітнє середовище повинно містити в собі засоби й умови, які забезпечують перетворення студента з об'єкта на суб'єкт навчальної діяльності, демократизацію і гуманізацію відносин у системі «викладач – студент», модернізацію змісту музично-педагогічної підготовки, метою якої повинна бути особистість студента, його творча активність як показник педагогічного професіоналізму. Воно повинно забезпечити умови для реалізації можливостей і здібностей кожного студента, надати професійній підготовці особистісно орієнтований характер.

За твердженням С. Подмазіна, освітнє середовище – це така сукупність умов, яка максимально сприяє особистісному розвитку студентів у значущій для них діяльності. Важливими характеристиками освітнього середовища автор вважає:

- насиченість середовища сенсорними стимулами (естетичне оформлення аудиторій, здоровий психологічний клімат, гуманізація й демократизація відносин у системі «викладач – студент»);
- насиченість різними видами діяльності (комунікативна, пізнавальна, естетична, творча тощо);
- можливість вибору різних видів та форм організації діяльності;
- педагогічна взаємодія, співробітництво і співтворчість викладачів і студентів [7, 171-173].

Освітнє середовище у вузівській практиці повинно бути спрямоване на забезпечення психологічного комфорту, ситуації успіху кожному студенту, виступати стимулом підвищення результативності різних видів діяльності у формуванні творчої активності студентів. При моделюванні освітнього середовища необхідно переводити навчальну інформацію на рівень особистого досвіду майбутнього вчителя.

Майбутній педагог повинен усвідомити нову функцію освіти, яка сприяє розвитку самостійності, ініціативності особистості, становленню її творчої індивідуальності. Основна увага при цьому приділяється орієнтації студентів на саморозвиток, самоосвіту й самореалізацію всіх їхніх сутнісних сил. В умовах музично-педагогічної підготовки важливо моделювати обставини й ситуації, перебуваючи у яких майбутні вчителі музики здобували соціально-професійний досвід, поступово переходячи від наслідування авторитетам до забезпечення власного авторитету й професійно-педагогічної відповідальності за свої дії і вчинки.

В умовах педагогічно організованого освітнього середовища підвищується результативність різних видів діяльності у формуванні творчої активності студентів.

У підготовці майбутнього вчителя музики вчені велику роль відводять організації самостійної музично-творчої діяльності у розвитку їх творчої активності. Л. Арчажнікова вказує, що «найбільша творча активність у процесі занять музикою виявляється в

самостійній музичній пізнавальній діяльності, яка сприяє інтенсивному мисленню, інтенсивній роботі пам'яті, уяви» [1, 18].

Залучення студентів до самостійної творчої діяльності, яка об'єднує у своїй структурі мотиваційний, змістовно-операційний, емоційно-вольовий, оцінний компоненти, позитивно впливає на розвиток їх творчої активності. Мотиваційний компонент формує потребу в постановці і вирішенні завдань музично-педагогічної діяльності. Змістовно-операційний – розвиває здатність майбутнього вчителя сприймати музичний твір, аналізувати й об'єктивно оцінювати його роль у формуванні творчої особистості, усвідомлювати необхідність певної системи знань з теорії й історії музики в нестандартному вирішенні музично-педагогічних проблем; володіти вміннями зіставляти, порівнювати художні засоби музики, накопичувати музично-естетичний досвід, що є основою творчої активності майбутніх учителів музики.

В емоційно-вольовому компоненті діяльності виявляються емоційна стійкість, емоційні почуття, вольові зусилля, цілеспрямованість, наполегливість, ініціативність. В оцінному компоненті міститься практична реалізація музично-педагогічної діяльності, імпровізація, творчий підхід до вирішення поставлених завдань; порівняння прогнозованих з досягнутими результатами й оцінка їх.

Залучення студентів до цілеспрямованої, систематичної, організованої діяльності є найважливішою умовою розвитку їх творчої активності. Установка на творчість у різних видах музично-педагогічної діяльності виступає важливим стимулом активності студентів.

Творчі прояви студентів здобувають цілеспрямований, активний і емоційний характер, якщо в ході занять дотримуватися таких вимог:

- підбрати музичний додатковий матеріал, який служить зразком творчих дій і стимулює формування творчих умінь і навичок;
- використовувати дидактичні засоби і способи, які закріплюють творчу атмосферу заняття, активність, пізнавальний інтерес і імпровізацію їхніх учасників;
- ускладнювати творчі завдання від заняття до заняття, що забезпечує динаміку активності студентів від репродуктивного до творчого її рівнів;
- забезпечувати внутрішню взаємодію мети і способів музично-педагогічної діяльності.

На рівень активності студентів позитивно впливає викладач, його готовність вчасно помітити й оцінити творчі здібності студента, підтримати його впевненість у музично-творчій діяльності. Навчальну роботу слід організовувати таким чином, щоб у майбутніх фахівців з'явилася можливість порівнювати, доводити, відстоювати власну думку, шукати найбільш оптимальні варіанти вирішення навчальних проблем. Важливо стимулювати творчість студентів, створювати умови, які розкріпачують їхні думки й підтримують творчу енергію. Важливо домогтися, щоб студенти не боялися імпровізувати, діяти, створювати нове. Потрібно уміло добирати педагогічні засоби, які стимулювали б ініціативу, нестандартний підхід студентів до виконання навчальних завдань.

Активність студентів багато в чому визначається тим, наскільки в процесі діяльності вони опановують творчими прийомами дій, фіксують свою увагу й зосереджують свої зусилля на творчому підході до виконання навчальних завдань.

На заняттях з теоретичних музичних дисциплін необхідно учить студентів акцентувати зусилля на об'єкті творчості, формувати в них уміння підкорятися своїм думкам і усвідомленню головної мети, провідної ідеї. Формування творчої активності буде протікати успішно в тому випадку, якщо при організації творчої діяльності дотримуватися індивідуального підходу, правильно оцінювати музичні можливості і здібності кожного студента, бачити перспективу його професійного зростання, допомогти йому усвідомити шляхи й перспективу власного професійного становлення й повірити у власний успіх.

Завдання викладача полягає в тому, щоб поступово виробляти у студентів потребу у самостійності суджень, об'єктивній оцінці різних точок зору, ініціативі, імпровізації і творчій фантазії.

Успішність формування у студентів творчої активності досягається завдяки продуманому плануванню музично-педагогічної підготовки, оптимальному відбору завдань,

які відповідають їх інтересам, потребам і здібностям; поєднання традиційних і нетрадиційних форм і методів навчання. Організація музично-педагогічної підготовки вимагає комплексного підходу, який ґрунтується на синтезі таких елементів у роботі викладача, як активізація процесу сприйняття музичного твору з суттєвою зміною методики слухання музики; вироблення у студентів уміння порівнювати, зіставляти, узагальнювати; розвиток музичного мислення, творчої уяви, пам'яті; розвиток сенсорики через використання музично-дидактичних і музично-ритмічних ігор і вправ; оволодіння практичними навичками передачі особливостей музичного твору, уміння складати ігровий задум і план його реалізації [1, 21].

До найбільш результативних методів формування у студентів творчої активності відносять: стимулювання зацікавленості, формування творчого інтересу, використання цікавих аналогій; створення ситуацій емоційного переживання, використання розвивальних ігор, використання методу відкриття, створення ситуацій з можливістю вибору, тощо.

Позитивно впливає на формування творчої активності студентської молоді метод моделювання в навчальному процесі ситуацій успіху. Саме успіх визначає ступінь активності особистості і повинен супроводжувати різні форми діяльності: навчально-пізнавальну, естетичну, комунікативну, творчу.

Досвід викладацької роботи у ВНЗ дозволяє зробити висновок про те, що переживання успіху чи невдачі може повністю змінити характер і стиль діяльності студента. Психологи вважають, що успіх – це переживання стану радості, задоволення від того, що результат, до якого прагнув студент, досягнутий. При цьому виявляються стійкі почуття задоволення, стійкі мотиви діяльності, змінюється рівень самооцінки й самоповаги. Усе це позитивно впливає на активізацію позиції студента в навчальному процесі.

Майбутнім педагогам музики необхідно не тільки включатися в ситуації успіху, але й опанувати методикою їх моделювання в педагогічній практиці. За роки навчання студенти повинні опанувати алгоритм створення ситуацій успіху і оволодіти прийоми їх реалізації.

Активізація позиції майбутніх учителів музики в ході музично-педагогічної підготовки неможлива без розкриття теоретичних основ творчої діяльності й конкретизації шляхів її здійснення у вузівській практиці.

У процесі музично-педагогічної підготовки необхідно використовувати тренінги, спрямовані на розвиток таких якостей, як сміливість, ініціативність, самостійність, оригінальність, які визначають рівень творчої активності особистості. Організація діяльності і спілкування в ході музично-педагогічної підготовки студентів передбачає використання активних методів навчання. Участь у драматизації, імпровізації, емоційних і музичних замальовках, рольових і імітаційних іграх стимулює активність і творчість студентів. Чіткий розподіл навчальних ролей з урахуванням інтересів, можливостей і здібностей студентів створюють умови для самовираження та самореалізації їхньої особистості, творчого потенціалу. Активні методи зобов'язують кожного студента чітко усвідомити свої функції в ролі, яку виконують, продумати стратегію власних дій. Варто враховувати, що підготовка, наприклад, музичної замальовки чи рольової ситуації проводиться індивідуально, тому інтерес до заняття в кожного студента підтримується постійно, а стан активності і творчості зберігається аж до проведення заняття. Активні методи, які є способами організації нестандартної діяльності, дозволяють залучити до активної роботи всіх учасників педагогічного процесу.

Таким чином, формування творчої активності як важливої характеристики педагогічного професіоналізму неможливе без перебудови вузівського процесу на нових дидактичних підходах і принципах, заміни традиційних дидактичних технологій технологіями, які моделюють структуру і враховують закономірності творчого процесу.

Умовами такого процесу є орієнтація педагогічного процесу на розвиток особистості студента відповідно до його можливостей і здібностей; наявність стійкої позитивної мотивації активної, творчої музично-педагогічної діяльності; постановка дидактичних цілей у формі рольової перспективи, що стимулює активну позицію і творчий стиль діяльності; організація навчальної роботи у формі імітаційно-ігрової і проблемно-ситуаційної моделі;

використання технології, побудованої на принципі рольової перспективи, що передбачає особистісно-діяльнісний підхід до організації освітнього процесу; створення освітнього середовища, яке забезпечує кожному студенту вільний вибір навчальних ролей, психологічний комфорт і ситуацію успіху.

Література

1. Арчажникова Л.Г. Профессия – учитель музыки: Кн. для учителя / Л.Г.Арчажникова – М.: Просвещение, 1984. – 111 с.
2. Білоус О.С. Формування творчої активності студентів у процесі навчання предметам музичного циклу // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П.Драгоманова. Серія 16. Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики: Збірник наукових праць / Ред. кол. Мороз О.Г., Гузій Н.В. – Вип. 2 (12). – Київ: НПУ, 2004. – С. 59-62.
3. Белая Н.Л. Формирование творческой активности студентов музыкально-педагогических факультетов в процессе индивидуального обучения: Дисс. ... канд. пед. наук: 13.00.01./ КГПИ им. А.М.Горького – Киев, 1985.– 212с.
4. Киричук О.В. Концепція школи розвитку // Методика формування пізнавальної активності студентів/ О.В.Киричук. – Чернівці: ЧДПІ, 1997. – С. 64-78.
5. Лазарев М.О. Основи педагогічної творчості: Навчальний посібник для пед. ін-тів / Сумський держ. пед. ін-т ім. А.С.Макаренка. – Суми: ВВП «Мрія-1»- ЛТД, 1995. – 212 с.
6. Москалюк В.М. Формування творчої активності студентів у навчально-виховному процесі коледжу культури та мистецтв: Дис... канд. пед. наук: 13.00.01 / Луганс. держ. пед. ун-т ім. Тараса Шевченка. – Луганськ, 1999. – 216 с.
7. Подмазин С.И. Личностно-ориентированное образование: Социально-философское исследование. – Запорожье: Просвіта, 2000. – 250 с.
8. Палеха Н.В. Формирование творческой активности будущих учителей музыки в процессе педагогической практики: Дисс... канд. пед. наук.: 13.00.01 – Харьков, 1992. – 293 с.

УДК 378.016:78.071.2]:37.091.39

Лян Хайє

ОПТИМІЗАЦІЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИКИ В ІННОВАЦІЙНОМУ МИСТЕЦЬКО-ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ

У статті розглядається проблема застосування проектних технологій у фаховій підготовці майбутніх учителів музики. Висвітлюються шляхи реалізації особистісно-орієнтованого підходу у навчальному процесі. Розкривається зміст проектної діяльності, спрямованої на активізацію самостійної роботи студентів; конструювання проектів самореалізації; підтримку процесів самопізнання; варіативного пошуку шляхів вдосконалення та презентації творчого проекту; формування творчої індивідуальності майбутніх учителів музики.

Ключові слова: проектні технології, проектна діяльність, мистецькі проекти, інтелектуально-творча активність, особистісно-орієнтований підхід, самостійність, саморозвиток, майбутній учитель музики.

Лян Хайє. Оптимизация подготовки будущих учителей музыки в инновационном художественно-образовательном пространстве. В статье рассматривается проблема применения проектных технологий в профессиональной подготовке будущих учителей музыки. Освещаются пути реализации личностно-ориентированного подхода в учебном процессе. Раскрывается содержание проектной деятельности, направленной на активизацию самостоятельной работы студентов; конструирование проектов самореализации; поддержку процессов самопознания; вариативного поиска путей совершенствования и презентации творческого проекта; формирование творческой индивидуальности будущих учителей музыки.